

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

۲۰۱۹/۰۷/۲۰

نظری به منتقدین داوود خان

هفته گذشته مضامین زیادی پیرامون کودتای داوود خان به نشر رسید. افرادی از طیف های مختلف در مورد داوود خان اظهار نظر کردند که در گذشته از وی ستایش می کردند و یا اینکه نظر به عقده های شخصی از وی آزرده اند. درین جا دسته بندی های افراد را ذکر می کنم و عقاید شان را مختصر مورد تبصره قرار میدهم.

1. گروه اول مردمی اند که با درک مسایل تاریخی و سیاسی، شخصیت و کودتای داوود خان را ارزیابی می کنند. این گروه فهم خوب تاریخی و سیاسی دارند و دور از بغض و عداوت شخصی و قومی، شخص داوود خان و کودتای او را مورد تبصره قرار میدهند. نظرات غیر مغرضانه این گروه قابل دقت است. در میان این گروه مورخین خاین هم وجود دارد که یک عمر را در خیانت گذشتاندند. مانند میر صدیق فرهنگ که می خواست در سن 21 سالگی به شوروی فرار نماید. ماموران حکومت وقت او را در میدان هوایی دستگیر نمود و می خواستند که او را مجازات نمایند، لکن چون پدر و کاکایش نزد هاشم خان صدراعظم کار می کردند، از جزا معاف شد. اگر کس دیگر میبود، او را اعدام می کردند.

2. گروه دوم کسانی اند که روی دلایل شخصی داوود خان را مورد تاخت و تاز قرار میدهند. در میان این گروه میتوان کسانی را یافت که پدر و یا کاکا و یا مامای شان در زمان صدارت و یا ریاست جمهوری داوود خان نسبت رشوت خوری و بی کفایتی از وظیفه برکنار شده و حالا اولاد های شان می خواهند که به عقیده خود شان از داوود خان انتقام بگیرند. همچنان درین میان کسانی یافت میشوند که در دسیسه ها شامل بودند لکن نتوانستند که کاری از پیش ببرند.

د پانو شمیره: له 1 تر 3

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټينگه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکنی دلیکنیزی بنی پازوالي د لیکوال په غاړه ده، هیله من یو خپله لیکنه له رالیرولو مخکې په خیر و لولئ

3. گروه سوم لوده ها اند که نه فهم دارند و نه دانش تاریخی و سیاسی. لوده ها می گویند که بدترین دموکراسی ار دکتاوری بهتر است. این احمق ها اگر به الفبای سیاست وارد می بودند، می فهمیدند که بدترین دموکراسی به دکتاتوری تبدیل میشود. زیرا در بدترین دموکراسی فساد، رشوت، رذالت و تجاوز به ناموس مردم افزایش می یابد. طوریکه در افغانستان امروز می بینیم که بدترین دموکراسی جه فجایی را بار آورده است. اگر امریکا نباشد، این نظام در دست طالبان سقوط خواهد کرد و دکتاوری مذهبی حاکم خواهد شد.

4. گروه چهارم مردم ترسو و چاپلوس اند که در زمانش داوود خان را به مقام خداوندی رسانده بودند و حالا به مرده اش لگد میزنند. زمانیکه داوود خان کودتا نمود همین مردم بودند که خوبی های جمهوریت را قلقله می کردند و برای داوود خان ارزش مافوق انسانی قایل شدند. اما حال می گویند که داوود خان ار ترس روس ها سران خلق و پرچم را نکشت. من ازین متملقین دیروز و منتقدین امروز می پرسم که آیا شما ترسو ها شهامت انتقاد از داوود خان را در زمان حیاتش داشتید که امروز به بدگوئی وی می پردازید؟ وقتیکه مرحوم میوندوال کشته شد کدام یک شما دست به اعتراض زدید و در خیابان ها مظاهره کردید. در آن وقت هر کدام شما ترسو ها خاموش باقی ماندید و صدای تان را از ترس بلند نکردید. شاید بگوئید که داوود خان دکتاتور بود و ما را هم می کشد. بلی او دکتاتور بود اما تو باید از خودت شهامت نشان میدادی که تاریخ در موردت قضاوت سالم میکرد. خودت اول ترسو بودی و حال داوود خان را محکوم به ترسو بودن می سازی. آیا اینقدر شهامت داشتی که در زمان جمهوریت داوود حتا از نفوذ خلق و پرچم انتقاد نمائی؟ همین حالا جرئت داری که از تجاوز امریکا انتقاد نمائی و غنی و کرزی را خاین به مردم بگوئی؟

5. گروه پنجم افرادی اند که مربوط به خانواده های فاسد اند که امتیازات خود را در زمان صدارت و یا ریاست جمهوری داوود خان از دست داده بودند. مانند کرزی ها، نقیب ها و حضرت ها و کیان ها و تاجران فاسد و قاچاقبر. از جمله عبدالاحد کرزی پدر حامد کرزی بود که از پست ترین انسان های روی زمین محسوب میشد. از پسر هایش فهمیده می توانیم که عبدالاحد کرزی چه نوع انسان بود. طوریکه می گویند او بعضاً نقش

محمد رحیم غلام بچه را برای دربار بازی می کرد. بله داوود خان دکتاتور و خودخواه بود، لکن از انسان های پست فطرت و خاین نفرت داشت. به دین فروشان مانند حضرت ها و نقیب های موقع نمیداد و آنها را میکروب جامعه میدانست که واقعاً هستند. عبدالاحد کرزی به تحریک سردار عبدالولی همیشه از داوود خان بدگوئی میکرد، ولی خودش از اولین کسانی بود که نزد داوود خان رفت تا جمهوریت را برایش تبریک بگوید. چون داوود خان از کردار و گفتارش با خبر بود، او را موقع نداد که کار بسیار خوب کرد.

بلی داوود خان دکتاتور بود. در افغانستانی که چند صد سال است در آتش می سوزد، دکتاتوری داوود خان تعجب ندارد. عراق، سوریه، مصر، عربستان سعودی، اردن و کشور های خلیج و صد ها کشور دیگر همه در قرن 21 در چنگال دکتاتوری افتاده اند. بعضی ها دلیل زنجیره ای می آورند و می گویند که کودتای 26 سرطان موجب بدبختی های امروز شمرده میشود. اگر دلیل زنجیره ای یک عده را قبول کنیم، پس سقوط شوروی و سوسیالیسم را هم باید به کودتای 26 سرطان نسبت دهیم که امروز جهان از شر شوروی آسوده شده است. آیا سقوط نظام شاهی ایران و قتل سادات و بوتو در مصر و پاکستان هم و تحولات منطقه به داوود خان مربوط میشود؟ تحول در هر جا آمدنی است و این انسان ها اند که نقش بازی می نمایند.

انتقاد از یک شخص و یا نظام باید دور از عقده های شخصی و قومی و مذهبی باشد تا نسل های بتوانند از آن مستفید شوند.